

om Communernes Styrelse og derved aldeles har borttaget Fattigkasserne baade det ene og det andet Sted. Om Bøderne nu iøvrigt skulle gaae til Sognets Kasse eller til Politikassen, hvilket Sidste jeg indrømmer kunde være særdeles nyttigt, vil jeg henstille til Overveielse af det Udvalg, som ogsaa jeg haaber maa blive nedsat i Sagen. Jeg troer hermed at have omtalt de væsentligste Punkter, som ere blevne fremdragne, og jeg vil derfor for det Tilfælde, at jeg ikke oftere skulde tage Ordet, blot endnu engang takke for Lovforslagets velvillige Modtagelse.

Ogenbøll: Jeg skal blot tillade mig at bede om Ordet for den ganske korte Bemærkning, at jeg ikke rigtig har forstaaet den ærede Forslagsstillers Ytringer om, at der ikke kunde være nogen Tvivl eller komme nogen Uoverensstemmelse tilstede med Hensyn til den i det første Stykke af § 7 indeholdte Bestemmelse om de heromhandlede Overtrædelsers Behandling som offentlige Politisager. For mig stiller Sagen sig saaledes, at det er den ærede Forslagsstillers Mening, at de i § 7 omhandlede Overtrædelser skulle behandles efter de almindelige Regler for offentlige Politisager. Men Følgen deraf vil altsaa blive den, at en Person, der begaaer en Overtrædelse af Jagtlovgivningen under Fredningstiden, vil blive meget heldigere stillet end den, der begaaer en Overtrædelse af samme i den Tid, da man har Lov til at udøve Jagt. Naar jeg nemlig begaaer ulovlig Jagt i Fredningstiden, saa skal jeg efter den her foreslaaede Lovs § 7 behandles efter Reglerne for offentlige Politisager, og der skal altsaa føres fuldt Bevis mod mig — ellers bliver jeg frifunden —, hvortil jeg ved Sigelse for Overtrædelser i Jagttiden vil kunne komme til at aflægge Ed for at frigjøre mig blot efter Beskyldning af en Jagtbetjent. Det forekommer mig, at der dog er noget Ubilligt og Uriktigt heri.

Scholer: Jeg vil anbefale den ærede Forslagsstiller at tage under notere Overveielse den Henstilling af den ærede Minister med Hensyn til Slutningen af § 5, at der ogsaa

skal kunne dicteres Kjøberens Mulct. Naar jeg nemlig betragter Forholdet fra mit Standpunkt som boende paa Landet, og saa spørger mig selv: „hvem er det, der fortrinnsviis udøver Jagt i Fredtiden?“, saa maa jeg svare: Det er de saakaldte Krybstytter, og af dem kan man ikke vente, at de strengt skulle ville overholde Lovbestemmelserne. Hvis Mulcterne derimod kom til ogsaa at ramme Kjøberne, hvilket fordeleste er Gjæstgivere og Andre i lignende Stillinger, saa at de vidste, at det, at købe Wildt, der var sældet paa ulovlig Tid, rimeligviis vilde koste dem en Mulct, saa er jeg overbevist om, at slige Ulovligheder vilde blive mere virksomt hemmede. Jeg har iøvrigt nærmest begjæret Ordet for at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til § 4, hvori det bestemmes, at det skal være tilladt i Gaard og Have at fange og dræbe Ræve, Maarer, Aldere og Væseler. Jeg vilde gjerne hos den ærede Forslagsstiller gaae i Forbøn for dette sidste Dyr, nemlig Væselen. Det er et aldeles uskadeligt Dyr og derhos et meget nyttigt Dyr. Dette veed enhver Jordbruger, og han er derfor glad, naar han seer Væseler i sin Gaard. Væselen dræber nemlig flere Røtter og Mus end den bedste Gudskat. Men naar den nævnes her i Loven, saa kunde dette maaffee friste En eller Anden til af en Smule Vindeslyge at dræbe det nævnte Dyr for at skaffe sig en Indtægt af dens lille, livlige Pels. Jeg skal derfor gaae i Forbøn for Væselen og henstille, at den maa gaae ud af Bestemmelsen i § 4. Jeg vil hellere have den anseet som fredet.

Krigsministeren: Jeg skal tillade mig at støtte den Henstilling, der blev gjort af den ærede Minister og ligeledes af den ærede Landsthingsmand, der sidst havde Ordet, til Forslagsstilleren om i Lovforslagets § 5 at optage en Bestemmelse om, at ogsaa de, der købe Wildt i Fredningstiden, skulle straffes med Bøder. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Landsthingsmand, der sidst havde Ordet, i, at dette vil være et meget virksomt Middel til at forhindre Brud paa Fredningsbestemmelserne, og jeg troer heller ikke, at det Hensyn, som den ærede Forslagsstiller gjorde